

seke. V odsek za deželno kulturo so bili voljeni poslanci: Ornič, Stiger, Fürst, Dehne, Berger, Klammer, Grösswang, Stocker, Sutter, Zedlacher, Roš in Jurtela. — Potem so denuncirali klerikalni poslanci c. kr. kmetijsko družbo, ker je le-ta postavila državnozbornske kandidate. „Pri-jatelj“ kmetov! — Po predlogu raznih zadev manjšega pomena se je sejo zaključilo.

Malo „Rusije“ na Avstrijskem. Pred tedni so se doigrali v Lvovu (Lemberg) politični iz-gredi, katere so povzročili rusinski študentje iz narodnega nasprotstva. To bi še ne bilo čudno, kajti kje na svetu je toliko izgredov kakor ravno pri nas in na Ruskem? Ali naprej! Vseled izgredov je bilo zaprtih več dijakov. Preiskava je trajala teden za teden, vsi dijaški kurzi niso ničesar pomagali, študentje so trpeli pomanj-kanje in naposled so sklenili porabiti zadnje sredstvo. „Gladni štrajk“ so sklenili, to grozno sredstvo iz ruskih ječ. Zavrnili so vsako hrano in pijačo in to skozi dva dni. Potem se jih je izpustilo. Res, sramotne razmere se vdomačujejo v severni Avstriji. To je odsev toliko hvalisane ruske „kulture“...

Čenjenim prijateljem, ki se trudijo z agi-tacijo za naš list, ki nabirajo vedno novih na-ročnikov in nam pomagajo pri težavnem delu, se najtopleje zahvaljujemo. Vsa hvala Vam! Tisti, ki so bodisi iz katerega koli vzroka, z naročnino zaostali, naj jo blagovolijo že porav-nati. Kakor moramo mi plačevati redno svoje dolžnosti, tako smemo to tudi od slehernega naročnika zahtevati. Le na ta način zamoremo list povečati in izboljšati! Tisti naročniki, ki so redno plačali svojo naročnino, ki pa lista vendar ne dobivajo, naj povprašajo na pošti in naj tudi nam to naznani. Kajti nasprotniki ne rabijo poštenih sredstev v borbi proti „Stajercu“, temveč — tudi kradejo. V splošnem pa po-navljamo:

„Stajerc“

je danes največji in najbolj razširjeni slovenski list na Štajerskem in Koroškem. Vsak kmet, obrtnik in delavec naj deluje za ta list in potem je zmaga naša!

Uredništvo in upravnništvo.

Dopisi.

Iz Ormuža. Kmeti sin Matija Zorjanc, stanujoč v občini Loperšice, 16 let star, je ukradel svojemu prijatelju Antonu Kuharicu 20 K iz žepa, ko sta šla iz ormuške kavarnе domu. Izvedelo se je potem, da je tudi pri svojih sosedih kradel; kadar so po polju delali, odprl je hiše ali razbil šipe in kradel kot sraka. Zato je bil obsojen 15. pros. na 3 mesece ječe. Veliko je mati kriva, kér ga je zagovarjala, mesto da bi ga držala v strahu. Pač klerikalna vzgoja!

Iz Bizelskega. V Bračni vasi hš. št. 5 je te dni pustila zanemarjena mati v hiši na na-vadni kmečki peči malega komaj eno leto in dva meseca starega otroka. Otrok je že lazil po četverci; no prilezel je do konca peči, in ubogi otrok se prekucne iz peči na goreči zakurjeni „šparherd“ in pade v polni lonec z vrelo vodo; otrok se potem z loncem vred prevrže na goreči „šparherd“. Vseled opeklin se je par dni hudo martral, potem pa je umrl. Tako nemarno mati bi naj pač sodnija občutljivo kaznovala. Prva dolžnost njenega moža Mileka bi pa bila, zakaj ji pusti njegove hlače nositi. Ali žene strahovati se mož ne upa, ker je njegov oče že od pamtveka cerkveni ključar in farški podrep-nik. Pa se kaj ponoči klati po goricah in do pijanosti popiva in po noči tudla z različnimi spoli domu. Fej taki majki! Druga ena tej ed-naka je, ki posedava po hišah in bi rada vse izvedla od drugih; naj bi rajše pazila pri hiši na živali, da jih ne bi v šoli na otrokih šteli ena, dve in tako dalje. Vseodobroznalec.

Iz Neuhaus (Doberna). Št. 51. P. n. ured-ništvo! Sklicujoč se na paragraf 19. tiskov. zakona z dne 17. decembra 1862, drž. zak. št. 6 ex. 1863 zahtevam z ozirom na dopis. objavljen: „Iz Neuhaus (Doberna)“ v št. 6 Vašega lista, da sprejmete v zakonskem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni uradni popravek 1. Ni res, da sem prišel pred 6 leti iz Nove cerkve; res je pa, da sem na-

stopil župnijo Dobrna pred 8 leti. 2. Ni res, da bi „ostal vse drugačen, ko bi tega črnuha ne bilo“; res je pa, da sem bil pred njim ravno tak, kakor sem sedaj. 3. Ni res, da sem se vsedel na Schreinerjeve limanice; res je pa, da se nisem vsedel na njegove limanice, ker mi nobenih ni nastavljal. Kn. šk. župnijski urad Dobrna dne 16. februarja 1907.

Friderek Kukovič, župnik.

Makovlje. Zopet zapusti 6 mož naš kraj in odpotuje v daljino Ameriko s trebuchom za kru-hom. Res žalostno je, da se morajo ljudje tako izseljevati. Polje in gorice ne redijo več kmeta, davki požrejo vse. To so plodovi nesrečne prvaške politike, ki je zanemarila vso gospo-darstvo in izročila ljudstvo bedi in revščini. Volitve se bližajo. Vzdravimo se, da prebijemo led klerikalstva. Potem mora postati bolje!

Sv. Jakob pri Kalobju. Naš gospod Kostaj-nik ni dolgo časa nič o „Stajercu“ govoril. Na-krat pa mu pride neka muha v glavo in je začel udrihati po „Stajercu“. Končal je svojo pridigo tako-le: „Kdor „Stajerca“ bere, ta je podoben sodu, kateremu je obroč počil.“ Hm, hm, naše ženske pa se pogovarjajo, da je ku-harica vedno bolj podobna sodu in upamo, da bo de to minulo, kadar počl kuharici obroč. Hm, hm...

Brezno pri Dravi. Pri nas se godijo čudne reči. Lansko leto novembra smo dobili orga-nista, katerega smo težko pogrešali, ker smo imeli preje organista da se Bogu smili; ljudje so se celo zgražali nad takim orglanjem. Ko pa je prišel novi potem so imele orgle lep čaroben glas, petje bilo ceciljansko; bil je pač lep red v cerkvi, zvonilo se je ob pravem času, v cerkvi je bilo vse lepo čedno da je veselilo vsakega farana iti v cerkev. Oh in sedaj župnik je začel sumničiti da se organist in kuharica rada videta, Kuharici ki je bila izvrstna pevka je pet prepo-vedal ter jo grozno napadal z besedami, češ da ona ni organistova, temveč njegova in njemu mora biti zvesta. Kuharica pa raji, da bi ga ubogala mu je po noči ušla. Za par dni se je župnik peljal žnjo na dom. Radovedni smo, ako si jo pripelje nazaj ali ne. Organistu tudi ni več za obstat ter se prosi drugam ker mu župnik predbaciva, da mu je on zmešal osebo, ki mu je bila že dolgo časa zvesta. Kaj rečemo farani nad tem? Ali nam ni mogoče najti pomoči, da bi bil enkrat pri nas red? Pridige ni nikoli, sedaj še več organista ne bomo imeli, katerega vsi farani tako radi imeli zavolj njegovega lepega petja in pobožnega obnašanja. Svetuj nam ti dragi kmeti list, kaj naj počnemo. Raji naj se vse neha, kakor bi take svinjarije pustili uganjati. Sedaj fehtajo po fari za nove zvonove. Kaj jih potrebujemo? Ali bodo spet kot prej tvoji kravji hlapci zvonili? Zato so ti stari dobri, še predobri. Mi vsi boljši posestniki za-obljubimo, da ne damo niti vinarija. Mežnarja nam pusti, mi ga plačamo če ravno ti dobiš njegovo plačilo, in on samo orglarsko. Ali je to prav? ali ti pometaš cerkvo? Ali je to po vzgledu Kristusovem? Potem pa reci zakaj vera peša. Noben faran te ne ljubi če ni res, pa se skaži žnjimi v Mariborski cunji, boš videl koliko jih imaš; samo Blažeta ki ti nosi pošte da mu daš potem dobro južino. Zasedaj dovolj v krat-tem po objavimo še večje tajnosti. Tebe pa dragi Stajerc prosimo, svetuj nam ti če se nam je mogoče znebiti tega farja.

Sv. Urban. V naši fari je bila dozda na-vada, da so zahajali v pustnem času eno leto možje (gospodarji) drugo leto pa žene (gospo-dinje) po spovedne listke v cerkev. Ker se mo-raj to listki plačati po razmeri bogastva, je razumljivo, da brez tega spovednega lista nikdo ne sme poklekniti k spovednici pred duhovnika. Letos so bile žene na vrsti. A naš župnik Tomanič, po domače Vuk, je zapovedal, da mo-raj to priiti možje po spovedne liste in to zaradi tega, ker je nov popis hišnih oseb, kar zamo-rejo možje boljše povedati nego žene. Mislili smo spočetka, da ima župnik naše žene res za tako zabite in neumne, da ne bi mogle povedati imen oseb, katere so pri hiši; a ko smo prišli po listke, smo kmalu sprevideali, kaj namerava župnik z nami. Govoril je z vso gorečnostjo o prihodnjih državnih volitvah in o poslancih, katere bi naj volili. Zahteval je od nas, da mo-ramo voliti le poslance, katere nam bo „Slo-

venski gospodar“ priporočal: kajti le ti so tako pošteti in krščanski. Župnik, s tem stani svet opeklin in pregrešili zoper določbo nove po-dkazan katere pravi, da se imajo kaznovati z zapre-tem. I one osebe, ki vplivajo na volilce, kako da bi volijo. Mi kmetje vemo že sami, kakšne so bile, ali zato slence imamo voliti. Izbrali bomo si jili zato naše sredine — iz kmetškega stanu, katere povzro-čajo bo priporočal z našo porazumljivostjo „Staj-er“ ne pa „Slov. gospodar.“ Torej pozor km b 7. u Ne dajmo se preslepiti od duhovnikov, ki dekre čejo zapreči prosto našo misljenje in vsaki-ka 24 predek. Volimo za poslance pristaše „Staj-er“ ki je naš pravi prijatelj.

V Selah. Dragi „Stajerc“! Začel si rade- v našo lepo dolinico v precejšnjem številu Is- rman- te pozdravljajo vsi tisti Seljani katerim se porce b ne tresejo, če jih naš pocukrani fajmošter kar v Hrvaški po strani pogleda. Falenga! Za pr proti miloga! Pečanka čaj! Narod — — To rez va replali naš hrvaški Janez in vsi njegovi po- am kaj niki in petolizci! „Stajerc“, ti v Selah, ti ti že slovenski trdnjavi. Vidi se da ima ta trdnja bi v iže dosti lukenj in luknjic. Nekdaj je bilo iheče z lepo in mirno v Selah. Ljudje so se dobro ogel t stopili med seboj. Tu prinese hrvaški n. Le omenjenega moža. Dobrika se ljudem in si Slov iadi pr prav sladko okoli njih. Zdaj cepeta na levi i jedno d zdaj na desni, zdaj zavije eno oko z v, ondahtjot“ proti nebu, zdaj gleda z drnje d naši očesom prav ponižno na tla, potem raztegn in vleče sapo na se: ta sapa ni dobra, jo repiraj mo poboljšat. Začne okoli šole stikat. Bp bi n v Selah dvorazredna, dvojezična šola. Otro av ni se zraven slovenščine tudi nemško naučili. lina k je pa bil velik greh. Vera bode zaradi tega je kar šala. Poslov ne boste več imeli in vsakovr njemo nezgode bodo prišle v Sele“. Tako je trobi- aische fajmošter ljudjem na uho. Sedaj si pa ogli- rskrbe ali on tudi res tako misli: enkrat gre z n udili selskim kmetom v Celovec. Oba gresta v ovren- dajalno, kjer je komi tudi znal slovensko go- pivko Nekaj časa govori fajmošter slovensko z- ater. Na enkrat se zaplete njegov jezik na tisto v St- ščino, katero on tako sovraži. Hotel je na v št. da ga kmet ne bi zastopil, drugokrat gre- ta n najzveš tejša ovciča z Weidisch v Sele; ke-škov- sama bila, sta zopet govorila tisto zanič- poln! nemščino. Vprašamo vas toraj, gospod fajm- ed pa ali vi res tako mislite, kakor govorite. Mni im- ne! Glavna misel, ki vas vodi je ta: „Ja Mut- ad teh nekaj znal in vedel, vsi drugi pa naj ost- ujemni. Naj trpi fant pri soldatih, naj Hölt- nim deklica sitnosti v službah, naj se jezita km- niti kmetica, kadar hočeta nekaj prodat ali ku- gi s- da je le meni lepo toplo. Živela taka pčinah- vrdig- lubezen do bližnjega. In če morebiti te v- aliki- ranijo vašo drobno srčeca, tedaj dregajte v- slej z- svojo vest in vprašajte se kdo je začel. Na- kaj- vi? Tudi črv se vije, če stopiš štirikrat na n- kaj- Na svidenje. Vi „s krtačo“ mi z metlo.

Iz Crešnic. Rešitev za prve, skušnjaj-jač l druge! Odhod iz Crešnic in prihod v Dr- sv je vnovič očitvidno dokazal, da župnik Franc Og- uči iz same prevzetije in butaste domišljije in v- vi, če nije ni pri čisti pameti, ter stem sebi in dro- ročat velike težave nareja. Kakor hitro je 16. e zna- čana v polдне dekret za faro Dramlje dobi- se m- ima s 1. suščem novo službo nastopit, tor- reht, 12 dni, začel je koj s takim vetrom pol- ni ob- premetavat, kakor da bi ga bili vsi hudici p- per- gonili. Farmani so se temu kar čudili in sm- smški Da bi on že poprej kedaj bil prestavljen- edtem- scer nikdo za njim ne bil žaloval, kakor Ogriz- grizer- sedaj ne, a s tako se silo odpravljat, ma vt- Ju ni bilo potreba, ker ga ja nihče ni gonil- rani- podil. To ja za farmane in za njega ni n- ndrej- Ravno takrat je vreme k snegu kazalo, in- ano n- tretji dan, ko je bilo že vse zbito in v- v pre- z vozovi na cesti, prehitel jih je sneg, ki je- jobira. pohištvo z belo odejo pokril, in vozili s- Iz Blagojne do Dramelj na mesto dve uri cel- osebn- z veliko težavo. Tja dospelši so še le- rimi d- da ima tamošnji provizor do konca sve- zahujš- pravico, in s suščem Ogrizek, zatoraj bi sm- mož- bi moral še le drugi teden v sredo ko- neo- svečana selti in še zadnjo nedeljo tukaj- Nem- vljat. Potem bi bil tudi g. kanonik z nasledn- eki „- prišel in temu izročil. A komaj je Ogriz- ikdo. Dramlje pripihal, že se je zaradi prenagle p- ev. L- in nastopa prav nerodno, osorno in pre- aročil- obnašal. Tak je bil toraj njega začetek siljen-